

Den sista

”Jag älskar dig” viskar han in i hennes långa guldfärgade hår. En kyss mot hennes panna, där de ligger hopkurade med varandra i den olivgröna fästmannasoffan som knarrar till och väcker hela grannskapet vid en ynka axelknyck. En vacker Törnrosa som sov likt sagorna berättar vaknar genast åter och sätter sig försiktigt upp med ett allt annat än diskret knarrande bredvid sin prins och lutar lätt på huvudet.

”Hur många andra innan mig?”

”Tre” svarar han och söker sig åter till hennes hår, som han gång på gång stryker handen över.

”Vad heter dem?” hon ler mot sin älskade och biter sig lite i läppen.

”Första, Andra och Tredje.” svarar han och hoppar närmare henne. Namnen får henne genast att undra.

Undra vad som kan vara så speciellt med dem att de måste presenteras med en etikett för att uppfylla deras betydelse. Eller? Hon hoppar längre bort i soffan och drar åt sig knäna.

”Berätta om dem.” ännu ett knarrande ljud fyller luften med vibrationer och han nickar till svar.

”Okej, jag ska berätta om dem” Han viftar med armarna lite i luften och gestikulerar när han börjar med sammetslen röst att berätta.

”Första jag älskade stod för allt vad en förälskelse ska stå för. Hon var söt, sprallig, rolig och full med liv. Vi var de nykära paret som fortsatte vara nykära. Hon påminner mig om allt som min första kärlek var. Hon var min första kyss, mina första fjärilar i magen som nästan fick mig att flyga. Mitt första bråk och mina första tvivel. Hon var flickan som visade mig hur man utforskade världen, skrattade bort sina bekymmer och levde riskfyllt.”

”Andra. Andra var mer än bara en vacker flicka jag fick känslor för. Hon stod för allt och lite till. Vi hade varit bästa vänner sedan länge innan vi blev tillsammans. Jag hade sett hennes killar komma och gå, hon hade stöttat mig genom misslyckade förhållanden. I slutändan var hon alltid den jag vände mig till. Och när jag väl fick henne var allting till en början perfekt. Vi blev kära och Andra trodde jag var den rätta. Hon var passionen i mitt liv, en drivkraft och den flicka jag i hemlighet alltid velat ha. Men samtidigt var hon min min bästa vän. Flickan uppe på piedestalen visade sig aldrig riktigt vara den jag nådde upp till. Det fanns alltid andra och vi förstod snart att vår vänskap var allt som blev kvar.”

Han ler försiktigt mot sin käraste som sitter på andra sidan sängen och tittar sedan djupt in i hennes mörkblå ögon.

”Tredje.” fortsätter han.

”En sorgsen flicka som fått sitt hjärta brustet alltför många gånger. Men det jag såg. Det var skönhet under den hårt sminkade ytan. Vi var de två som satte uppe långt in på nätterna och pratade om allt som tyngde våra hjärtan. Hon gav mig en anledning att kämpa, visa henne vad kärlek betydde. Men det var hon som fick mig att inse vad riktigt kärlek betyder, och hur man kan se den träda fram. Hon fick mig att inse, att den inte finns. Hon var flickan som inte älskade mig så som jag älskade henne. Hon sa alltid att kärlek var en flyktig känsla som hon var rädd för att släppa in i sitt liv. Jag trodde att jag var den kille som fick henne att känna

annorlunda, som fick henne att hoppas igen, men det visade sig att jag aldrig haft så fel. Hon var flickan som lämnade mig för andra. Hon var flickan jag älskade som inte vågade älskade mig tillbaka.”

Han stirrar upp på henne med förundran i blicken och hon svarar lågt till honom.

”Jag förstår. Och jag, jag är alltså den Fjärde.” ett framtvingat leende bakom en vacker fasad uppenbarar sig i rummet när han genast avbryter och flätar ihop deras händer till en.

”Nej. Du ingen av dem, men samtidigt är du allihopa. Du är den personen som får mig att vakna upp varje morgon och känna mig sådär spralligt kär. Du gör mig nervös och pirrig där jag annars kan behärska mig. Du får mig att känna mig kär för första gången igen. Du är passionen och glöden i mitt liv. Du får mig att längta efter dagarna som kommer utan att glömma det som varit. Du är min bästa vän. Nu när jag träffat dig kan jag känna mig säker. Säker på att jag kan våga, våga leta och känna riktig kärlek. En kärlek som inte flyktigt drar iväg. Att även i de värsta stunder veta, att ingenting är omöjligt. Med dig runt omkring känner jag mig säker på att kärleken var och kommer alltid vara något att satsa på, för varje dag med dig, får mig att älska dig ännu lite mer. Du är inte den fjärde.

Du är den Sista. ”

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lizzkulla med Poeter.se id #44176 innehar upphovsrätten